

Lụa Mã Châu Hề Em Dấu Yêu

Tôi nhớ quá mà, em, áo tím...chiều nao tím tím một chiều nao...người đi ngang ngõ hoa màu tím...bỗng nở chào em một tiếng chào!

Từ đó em đi vào hoàng hôn...con chim xanh bay về...về trên non...càng làm tôi nhớ em màu tím...lát nữa không chừng tím cả sương!

Tôi nhớ có ai thơ sắc tím...Hình như Yên Thao...thơ Yên Thao...*Tim tím khung cầu tim tím núi...trời ơi nhiều tím quá em ơi!*

Tôi không có Đạo, tôi không Đạo...em tự nhiên là Chúa Của Tôi! Em tự nhiên thành hoa sắc tím...đóa hoa hồng tím nở trên môi!

Em à nói thế là thương lắm...là...cũng là yêu dấu, dấu yêu...nếu nhĩ em đừng khoe áo tím...thì người thơ đã chẳng đăm chiêu!

Có ai làm thơ mà không buồn? Tại vì ai chứ! Áo màu sương!
Bay bay trong nắng hoàng hôn tím...lụa Mã Châu hề mây vương vương...

Trần Văn Lệ

